

उपशास्त्री - ॥२७८॥

साहित्य - तृतीय - पत्रम्
रघुवंश महाकाव्यम् -
द्वितीयः सर्गः

Saathi

Date ___/___/___

प्र० ७ भक्त्या गुरो मय्यनुकम्पया च प्रीताऽस्मि ते पुत्र! वरं वृषीष्व ।
न कैवलानां पयसां प्रसूतिमवेहि मां कामदुष्यां प्रसन्नाम् ॥

उ० २७ - प्रसंगः - प्रस्तुतोऽयं श्लोकः महाकविकालिदास प्रणीतस्य
रघुवंश महाकाव्यस्य द्वितीयसर्गात् उद्धृतोऽस्ति ।

अस्मिन् श्लोके राजा दिलीपं प्रति नान्दिन्याः

उक्ति - राजन्! सप्रसन्नं तव गुरुभक्तिं मयि दयाभावश्चावलोक्य
त्वयि निवरां प्रसन्नाऽस्मि । हे वत्स! मनोवाञ्छितं वरं पाद्यस्व,
मां कैवल्यं दुष्यदानसमर्था मेव गां न जानीहि, किन्तु कामदुष्येणुमिव
सकलार्थपूरणसमर्था मवेहि ।

व्याख्या: - पुत्र! = हे वत्स!, गुरो = वसिष्ठे, भक्त्या = श्रद्धया, मयि = मेरी
नान्दिन्याम्, अनुकम्पया = दयाया, च = पुनः, ते = तुभ्यम्,
प्रीताऽस्मि = अहं प्रसन्नाऽस्मि, अतः, वरं = अभिलषितमर्थम्,
वृषीष्व = वरय, वा, यतः मां = नान्दिनीम्, कैवलानां = एका-
किनाम्, पयसां = दुष्यानामेव, प्रसूतिं = जनयित्रीम्, उद्भवं
कारणं वा, न अवेहि = मा मन्यस्व, किन्तु प्रसन्नां = प्रीताम्, मां =
नान्दिनीम्, कामदुष्याम् = सकलानीष्टप्रदायापि, अवेहि = जानीहि
विधिं वा, ।

Renu Ravi

05/10/20

राधा उमाकान्त सौ महाविठ सुखसेना,
पूणिमा ।

शास्त्री - इरवण्ड

साहित्य

अभिज्ञानशाकुन्तलम् - अष्टोदस्कम्

Date ___/___/___

Saathi

कृताः शरव्यं हृषीः तवासुराः शरासनं तेषु विकृष्यतामियम् ।
 प्रसादसौम्यानि सतां सुहृज्जने पतन्ति चञ्चुषि नदारुणाः शराः ।
 प्रस्तुतोऽयं क्वलोकः महाकवि कालिदास प्रणीतस्य अभिज्ञान
 शाकुन्तलम् नाट्यशास्त्रस्य अष्टोदस्कान् उद्घृतोऽस्ति ।
 अस्मिन् लोके नृपतिं दुष्यन्तं कुड्मवगव्य
 विदूषकं परिच्यज्य मानलिङ्गैः -

शरव्यः - हरिणा = इन्द्रेण असुराः = देव्याः तव = दुष्यन्तस्य शरव्यं =
 लक्ष्यं कृताः = विहिता, देव्याः त्वया हन्तव्या इति हरेरभिधापेत्पद्यः
 लक्ष्यं लक्ष्यं शरव्यं च इत्यमरः । अतः तेषु = लक्ष्मीभूतेषु
 देव्येषु इदं = सज्जं, शरासनं = सन्वितसरं धनुः विकृष्यताम् =
 आकृष्यताम्, तदर्थमेवाह मागतोऽस्मि, स्वयमिन्द्रेण प्रार्थितस्त्वं
 देव्यान् जीह मास्तुते मयि शरव्यागः इति भावः । सतां = सज्जनानां
 भवादृशां सुहृज्जने = स्वामिनादिबन्धुवर्गं प्रसादसौम्यानि प्रसादेन =
 प्रसन्नतया, सौम्यानि = अनुग्राह्यापि, आहृत्वादेकानि प्रसाद-
 मधुराणि चञ्चुषि = नैत्राणि पतन्ति, दृष्टयो निक्षीपन्ते न तु
 दारुणाः = भयङ्कराः मर्मभेदिनः शराः = वाणाः न निपतन्ति ।
 अतस्त्वमपि मयि सुहृदि बन्धुवर्गं स्नेहमसृणु लोचने निक्षिप
 न खलु तव शरपातौचित्योऽहम् । अहं हि वान्धवतया समा-
 श्रितो भवतः प्रसन्नदृष्टेरैव पात्रमस्मि न वाप्यपातस्यैति
 सहिन्यतां निजमायुधमिति भावः । अत्रान्वरन्त्यास-
 परि संरन्त्या - काठ्यालिङ्गं मलङ्गाराः वंशस्थं वृत्तञ्च ।

Renu Devi
05/10/20

राधा उमाकान्त सं महापिठ सुरवसेना,
पूरिया ।

शास्त्री - राखण्ड

साहित्य

रघुकंश - प्रयोदशः सर्गः

Saathi

Date ___/___/___

उ०८७ त्वं रक्षसा भीरु! यतोऽपनीता तं मार्गमेता कृपया खता मे ।
अददशमत् वक्तुमशक्नुवत्यः शारवाभिवाजितपल्लवाभिः ।।
उ०८८ पसंगः - प्रस्तुताऽयं श्लोकः महाकविदास निर्मितः रघुकंशमहा -
काव्यस्य प्रयोदशसर्गात् उद्घुष्टोऽस्ति ।

अस्मिन् श्लोके श्रीरामः सीतां प्रति कथयति -
हे भयशीले जानकि! रावणः त्वमपहृष्य येन मार्गेण गतवान्
तं मार्गं मानवा इव वक्तुमसमर्था एता खताः दयात्राः सत्यः
अऽऽभुलिभिरिव अवनमितादयोऽपि समुद्रुः स्वभाजा
भवन्ति । तथाहि भगवान् मनुः -

तमसा बहुरूपेण वैषित्वाकेमर्षुना ।

अन्तःसंज्ञा भवन्त्येते सुरवदुःखसमान्विता ।।

व्याख्याः - हे भीरु! = भयशीले सीते! त्वम् = भवती । रक्षसा = रक्षसेन
रावणेन । यतः = येन मार्गेण । अपनीता = अपहृता । तम् = तादृशम्
मार्गम् = पन्थानम् । वक्तुम् = भाषितुम् । अशक्नुवत्यः = असमर्था
वागिन्द्रियाभावाद् वक्तुमसमर्थाः । एताः = इमाः । खताः = वल्लवाभिः
आवाजितपल्लवाभिः = पाणिस्थानीयाभिनमितकिसल्लवाभिः
शारवाभिः = भुजस्थानीयैः विटपैः । कृपया = दयया । मे = मम
कृते । अददशमत् = दक्षितवत् ।

Renu Devi
5/10/20

राधा उमाकान्त सह महाविठ सुरवसेना,
पूजिमा ।

उपशास्त्री - इरवण्ड

साहित्य - तृतीयः पत्रम्
रघुवंश महाकाव्यम्
द्वितीयः सर्गः

Saathi

Date: / /

(1) - आपीनभारोद्धतप्रयत्नाय, गृष्टिर्गुरुत्वाद्बुधो नरेन्द्रः ।

उभावलञ्चक्रतुरञ्चिताभ्यां तपोवनावृत्तिपथं गतान्याम् ॥

म्-प्रसंगः - प्रस्तुतोऽयं श्लोकः महाकवि कालिदास प्रणीतस्य रघुवंश महाकाव्यस्य द्वितीयसर्गात् उद्धृतोऽस्ति ।

अस्मिन् श्लोके राजा दिलीपः स्वगां प्रति

कथयति - स्तनभारात् मन्दगमनाया नान्दिन्या शरीरस्थौल्यात्

भक्तगजेन्द्रवत् गमनशीलस्य राज्ञो दिलीपस्य च चारुचक्रमणैः

आकर्षकं मन्थनगमनेन वा वनमार्गः शौभामवाप ।

परव्यः - गृष्टिः = सकृत्प्रसूता गौ नान्दिनी, आपीनभारोद्धतप्रयत्नात् =

अध्याभारनयनप्रयासात्, नरेन्द्रः = राजेन्द्रो दिलीपश्च, बुधः =

शरीरस्थ, गुरुत्वात् = गौरवात्, अञ्चिताभ्यां = मनोहराभ्याम्, गतान्याम् =

सलीलगमनाभ्याम्, तपोवनावृत्तिपथं = आज्ञमपरावर्तनमार्गम्,

अलञ्चक्रतुः = भूषयामासतुः ।

Renu Deyi

05/10/20

राधा उमाकान्त सह महावि० सुखसेना,
पूरिया ।